

Skriftlæsning: Ap. G. 17, 24—28; Matth. 11, 28—30; 1 Peter 2, 21—25; 1 Joh. 2, 3—6; 1 Thess. 5, 22.

Tirsdag 1. Januar.

Den almindelige Kirke — det ene Regeme, hvis Hoved er Kristus. Taffigelse: For de kristne Vidners Samfund gennem Tiderne. At den samme Opgave, med de forskellige Gøder, drager de adskillte Samfund nærmere til hinanden. For Hjerteforsagning i Kirken angaaende dens Mangler.

Bekendelse: At naar Kirken har fejlet, saa var Aarsagen ikke Herrens, men dens egen. For Kirken mangler paa at række de unge Mand og Kvinder i Verden. Bøn: At 1918 maa opleve mere Fremgang for Kirken. At ved Mandens Helligelse, Sandhedens Kærlighed og nye Gaver af Visdom og Energi, Kirken vidnesbyrd maa blive et Banner for Verden. At Kirken for sit Bliq, at evangelisere Verden, maa blive sin rette Plads.

Skriftlæsning: Ef. 2, 13—22; Hebr. 11, 33—12, 2; Ef. 4, 10—16; Mat. 3, 10; Ordsp. 23, 22—26; 2 Thess. 2, 13—15; Matth. 28, 18—20.

Onsdag 2. Januar.

Rationerne og deres Gærfere. Bøn: At Guds Guds Genfigter i Kristus maa blive søgt og kendt blandt Rationerne. At i Udskillingen af Rationernes Ideal, Rationerne maa finde Kristus. At Vestræbelse for at befæste varig Fred mellem Rationerne maa blive guddommelig ledet. At Genoprettelsen maa blive betragtet og paavirket af flydende Genfyn til Guds Ord og de Ting, som ere evige. At de Byrder, som hviler paa de styrende og dem, som skaber og paavirke den offentlige Mening, maa blive lagt paa alle Kristnes Hjerte. For jmaa Rationer, faae bevaerede og lidende under Krigen. For alle dem, der tjener og berer i Samfundet.

Skriftlæsning: Ordsp. 14, 34; 21, 1; 1. Peter 4, 19; 2. Peter 3, 9; Joh. 12, 20—32; Esajas 2, 2—4; 1 Kor. 4, 1—5.

Torsdag 3. Januar.

Familierne, Skoler, Colleges, og de unge. Taffigelse: For Betsignelsen knyttet til Familiefivet. For Trosten og Jordvisningen om fælig Udødelighed under Sorgen. Bøn: At Brevilegiene og Ansvarer ved Forældreskabet gladelig maa blive modtaget. At Familieandagt, og „Næringen ved Herrens Tilbedelse“ maa have en første Plads i Hjemmene. At de unge maa vælge deres Læsning, Underholdning, Kammeratskab, saa de maa bevaere ubemittede af Verden. For Betsignelse over alle Værelse. At i alle Lærdomsinstitutioner Herrens Frygt maa blive Videns Begyndelse. Ordslæsning: Sal. 127; 2 Kor. 1, 4; 1 Kor. 15, 54—57; Matth. 18, 1—6; Ordsp. 1, 7; 9, 10—12.

Fretdag 4. Januar.

Gjennemnes Mission. Bøn: At Kravene i enhver Klasse i Samfundet maa finde Fortsættelse hos Kirken. At kristelig Sympati, arlig Behandling og genfædig Fortsættelse mellem Arbejdsherrer og Arbejdere maa bringe Nemhedsfælle sammen til genfædig Betsignelse. Skriftlæsning: Matth. 22, 1—10; Ordsp. 22, 1—2; 1. Kor. 1, 9; 1. Kor. 2, 10; 2. Kor. 3, 12—18.

Lørdag 5. Januar.

Mission blandt Muhammedaner og Hedninger. Taffigelse: At selv en Verdensomspændende Krig ikke kan standse Guldene paa hans Bogn. At Kirken ude paa Missionsmarkerne frimodig tager op deres Ansvar. At religiøs Frihed begynder at blive almindelig. Bøn: For Kirker og Missioner, som lider under Krigen. At Kirken nu maa blive beriget ved Tro og nye Erfaringer fra de unge Missionsfælle. At midt under de nødvendige Kampene af Former og Metoder, Herrens Vidbærere maa holde fast ved de evige Sandheder. Skriftlæsning: Dan. 2, 34, 35, 45; 4, 1—3; Mika 4, 1—8; Matth. 2, 1—11; Ef. 4, 4—6.

Brev fra Fru Agathe Berg, Indien. 62 Chanastreet, Bepere, Madras, East India 16. Nov., 1917. Til alle mine danske Venner i Amerika. Kære Venner!

Jeg behøver ikke at spørge mig selv, hvad I mon tænker om mig. Jeg har Svaret paa rede Haand. Ederes midteste Dom maa være, at I ikke kan forstaa, I aldrig hører fra mig, og det ligger nær at tro, at jeg er et meget utaknemmeligt Menneffe.

Jeg vil dog nu forsøge, om muligt, at gøre min Fortsættelse god, og i al Fald bede eder tro, paa Trods af alt, at jeg er eder alle dybt taknemmelig for al den Gødhed, Gæstfrihed ja Kærlighed, der blev vist mig i eders Hjem. — Hjertelig gerne vilde jeg have skrevet private Breve til eder hver især, derfor tvøvede jeg med at skrive et Slags Fællesbrev som dette; men det har ikke været mig muligt at overkomme det, og jeg indfælder ikke, hvorledes det skulde lykkes mig, i nogenlunde nær Fremtid, at skaffe Tid dertil; det er jo, heldigvis, mange Breve det drejer sig om. Derfor bryder jeg nu heltere over Døret og skriver dette Brev til alle mine gode Venner hinfides det store Hav og beder eder tilgive min lange Taashed og dog tro, at jeg hverken har glemt eder eller er utaknemmelig, selv om det kunde synes saa.

Allerførst maa jeg nu sige hver enkelt en inderlig Tak for alt, hvad I saa kærligt var for mig, den fremmede, der saa pludselig som dumpende paa eder. Mange og rige, velsignede Minder bevaeres i Hjertet om Opholdet mellem de Danske i Amerika.

Og saa nu lidt om, hvorledes jeg har haft det siden vore Veje skiltes. Rejsen til Indien var lang og meget interessant. Det var sørgelige Verdensforhold, der gjorde, at vi maatte rejse en saadan Omvej, som det i Sandhed var; men vi kan nu takke Gud for hele Rejsen. Saan lagde alt saa godt til Rette for os, og vi fik Lov at opleve meget og at faae saa meget af den store Verden og dens mangfoldige Skønheder. Vi havde en dejlig Rejse fra San Francisco til Honolulu, denne underfulde Blet i det store Verdenshav; derfra til Japan gik det ligeledes godt, og Turen gennem Japan pr. Jernbane er aldeles uforglemmelig. Videre gik det med samme Stib fra Skape via Manila til Hongkong. „Berfia Morn“, som faaledes bar os fra den ene Verdensdel til den anden, vor egentlig en lille Slingrefælle; men da vi ikke led af Søsyge, nød vi alligevel Svilen paa det herlige, store, rene Hav, for en Tid fjernet fra hele den faste Jords Jammer og Møje. I Hongkong ventede vi fæls Dage paa Stibsfællighed, og da vi saa kom om Bord i „Sitano Maru“, et ganske udmærket Stib, saa vi, at Gud havde lagt alt faa vidunderligt til Rette, at Fru Missionær Emilie Nielsen med sin lille Baby var om Bord paa samme Stib fra Shanghai. Hun var kommen over Rusland og havde oplevet Revolutionen i Petrograd. Til Manchuriet havde hun haft Følgeskab med en af vore Kinamissionærer; men nu skulde hun have rejst ganske ene Resten af Rejsen til sin Mand, om ikke vi var kommen til og kunde faae Høje. Vi kunde ikke lade være at se Guds Bedelse i dette og maatte atter og atter takke ham. Sidste Del af Rejsen var meget varm, men vi befandt os alle vel til den Dag, vi løb ind i Calombos Havn, den 30. April; da overraskedes jeg af et heftigt Beberansald med vældig Mavesforstyrrelse. Der lod formode en Slags Forsiftning. Jeg maatte derfor bringes direkte til Hospitalet, hvor jeg var i 17 Dage. Man frygtede Tyfus, men det blev heldigvis ikke til noget.

Det var naturligvis ikke let for mig at se mine kære Rejsefælle bringe af til Madras, medens jeg maatte blive i Colombo, men Gud var med mig og omgav mig med sin forunderlige Fred. Smærter havde jeg ikke, og efter 14 Dages streng Diæt var jeg atter paa ret Stel. Efter Hospitalsopholdet tilbragte jeg 3 Dage hos vor elskværdige danske Consulfamilie i Colombo og endelig den 22. Aug. ankom jeg til Madras. Her havde de kære Wittmanns ventet paa mig og ordnet alt for os, saa vi i Løbet af 2 Dage kunde rejse lige til Kotager Bjerge, hvor alle de andre danske Missionærer befandt sig (i Sommerferie) og disse gav os et overmaade hjerteligt Velkommen. Det gjorde Hjertet godt atter at være mellem sine egne; thi hvor store Fortfælle der end paa mange Maader kan være, saa er vi dog et i den store fælles Gerning, der er os betruet; den og saa meget andet binder os sammen. Det var dog ikke Lutter Roser at komme ud til, Tornene fulgte med. Som Medlemmer af F. U. (Forskningsudvalget) maatte vi straks tage fat paa en hel Del Sager, der var henlagt til os, og de var ikke lige gladelige alle sammen. Selv vort Hverqophold blev derfor i høj Grad optaget af Forhandling om og Behandling af disse Sager, ligesom vi i det hele brugte megen Tid til Samtaler med de enkelte Missionærer for ret paany at komme ind i alle Forhold paa de forskellige Missionsstationer. Saaledes spandt Hverqtiden i en Hast, og Zilli Maaned saa os gætte i fuldt Arbejde, hver paa sin Post. Svad jeg derefter har haft at tage Vare, kender min Gud i Enkelt. Na, hvor var det anderledes i de gode gamle Dage, da vi var to om alt, nu naar jeg er ene, paahviler alle Ting mig alene, og naar jeg undtager en meget lille Times Svil midt paa Dagen, er jeg fuldt optaget fra 6½ Morgen til 8 Aften. Svad der yderligere forsøge Arbejdet, var den store Flytning fra mit gamle Hjem paa Mandells Rd. til dette nye Sted. Den Bungalow, jeg her beboer, i Chanastreet tilhørte i sin Tid Leipziger Missionen, men havde nu, siden Tyskerne blev sendt hjem for over 2 Aar siden, staaet tom. Alt Leipzigermissionens Arbejde er overgivet til den svenske Kirkes Mission, men det er jo givet, at den ikke kan besætte alle disse Missionsstationer med svenske Missionærer, derfor havde man henvendt sig til D. M. S. med Bøn om, at jeg ved min Tilbagekomst skulde flytte ind her og overtage Ledelsen af Pigeopfoffolen her paa Compounden, for det siger sig selv, at en saadan Institution især maatte lide under Mangelen paa Tilfyn. Heldt havde den svenske Kirke overtaget mig helt, men det kunde jeg ikke tanke mig, dels er vi jo selv alt for saa dm alt vort eget Arbejde, og desuden vilde jeg ikke løse Baandet, der binder mig til mit kære D. M. S. Følgen er derfor, at jeg nu passer alt mit gamle Arbejde og tillige alt det herude, saa godt jeg kan. Dertil kommer Sekretærgærringen med Komitemøder og Forretningsrejser, saa det vil let fortaaes, hvor fuldt optaget min Tid er og ud fra den gamle Sandhed: „Alt fortaaet, alt tilgivet“, haaber jeg ogsaa paa mine Venners Fortsættelse og Tilgivelse, dels fordi det traf saa længe ud, inden jeg fik skrevet og dels fordi, jeg maa nøjes med at sende et Brev fælles til eder alle. Jeg er Gud vunderlig taknemmelig for gode Kræfter hidindtil, men jeg er overbevist om, at jeg paa en eller anden Maade maa rebe Sejlene, for et saa forceret Arbejde holder man næppe til i Langden, mindst her i den glødende Tropshede. Svad der nu ogsaa har flugt en Masse Tid, har været Sygebesøg, og ikke for intet kaldes Madras „Væn med de store Afstande“. Lange er Vejene mellem de forskellige Hospitalet, og det synes som om denne Sommer med sin stærke Hede og ualmindelig megen Væde har været særlig usund. Ikke alene mine indiffe Venner og ogsaa mange af vore Missionærer har kæmpet med Sygdom, og flere er endnu alvorligt lidende. Svad der meget har vanskeliggjort Administrationen og forsøget Korrespondance og Skriverier har været vort Bøvær med at komme i Besiddelse af Midler hjemmefra. Til trods for hvare Læder i Danmark har Gud gennem sine Venner hidtil skænket D. M. S. det daglige Bredt, men ofte har vi maattet vente længe paa Besøbene, fordi der var Vanskeligheder med

Transaktionerne. Medens jeg nu er ved det økonomiske, maa jeg maaffe her i dette Brev, fænt det ikke vedkommer alle, tilføje, at om nogen, faaledes som det blev tilbudt, mens jeg var iblandt eder, skulde ønske at sende Midler, enten til Børns Uddannelse, Underhold af Visekvinder, eller lignende, hvad vilde være hjerteligt velkommen, ikke mindst i disse Tider, saa beder jeg, at saadanne Penge maatte blive sendt pr. Postambisning direkte til mig, og ikke pr. Cheque, der undertiden har Vanskelighed ved at blive honoreret. Børns og Unges Uddannelse beløber sig fra 25 til 35 Dollars om Aaret, og en Visekvinde lønnes med fra 75 Dollars om Aaret og opefter i Følge Skadifikationer. Uden her i Brevet at nævne Navne, vilde jeg gerne føje min Tak til Fru Wittmann; jeg ved, hun har skrevet til Vedf., for Midler til at antage 2 veluddannede Visekvinder. Vi haaber, Gud i sin egen Time vil sende os saadanne til Hjælp i de Hjem, hvor de saa haardt tiltrænges. Ligeledes vilde jeg gerne sende en stor Tak til de kære Venner, som forærede ogsaa mig en Kasse med bibelfælle Billeder paa Muller; nu har faaledes Fru Wittmann og jeg hver sin, og de Billeder gør altid stor Lykke, hvor de bliver vist frem. Det har været en stor Glæde at komme tilbage til Arbejdet i Skoler og Hjemmene, og dejligt er det at mærke, hvor velkommen man er igen. Dog har ogsaa her været det, der var svært. Maaffe en og anden huffer, at jeg omtalte en velstaaende Hinduafamilie, der stod mig meget nær, og som jeg glædede mig til at besøge. Jeg blev ogsaa modtaget med aadne Arme for vort gamle Venfæls Skuld; men af, i mit Fravær havde de sluttet sig til Theosophien. Dette gjorde mig forjærdelig ondt, thi det var et af de Hjem, man havde saa godt Haab om. Vi forfætrede nok hinanden om Venfæls i Fremtiden ogsaa, men nu vil det nok blive svært, om ikke umuligt, at vinde dem tilbage. De har bygget sig et stort flot Hus ude i fælle Theosophifvartaret og synes i Tjebiffet svært lykkelige. Af, havde jeg dog haft en veluddannet Kvinde til at undervise i det Hjem! Nu gik de saa underligt og maatte passé sig selv, mens jeg var borte, og „Alten har ikke ladet Aarefælden i Fred“. Det er i det hele saa svært at se, hvorledes Theosophien faar Tag i de højere Lag herude. Mange højstaaende Hinduere er trætte af deres eget gamle, og Religionen, faaledes som de møder den i Theosophien, tiltaler dem, fordi de der kan medtage alt, hvad de vil af deres eget, som de finder det svært at give Slip paa, Maatte dog Gud velsigne alle sine Børns Antrengelser i Kampene mod den onde herude, og maatte mange flere dugtige Kræfter slutte sig til os, faa vel hjemme fra Europa og Amerika som fra Indiens egne Børn.

Saa beder jeg eder nu alle om at hjælpe i de Kredse og Menigheder, jeg besøgte; gerne sendte jeg dette Brev til langt flere enkelte, men jeg huffer ikke Navne og Adresser.

Maatte Gud i Naade ogsaa velsigne alle de Danske i Amerika, og maatte Kirken der vofte sig stor og stærk med kraftigt Menighedsfælle, virkfont paa gode Gerninger indadtil og udadtil, alt til hans Navns Ære og Menneffefælle til Grefse!

I det jeg nu slutter, vilde jeg bede eder alle, om blot ved et Kort, saa dog lade mig vide, om dette Brev naar eder i Gænde.

Med kærlige Giffener ogsaa fra Wittmanns og hjertelig Tak for sidst fra eders i Kristus forenede Agathe Berg.

AMERICAN DARK CHASER. Gjør Deres Staldarbejde hurtigere, lettere og d. dre. Brug American Dark Chaser. Giver en Lystyrke af 400 „candle power“. Brænder tolv til femten Timer paa en Fjededel Gallon Gasoline. Meget stærkt forarbejdet til at modstaa alle haerds Høje, Vind og Stormsikker. Sælges i alle Handlade om American Dark Chaser eller skriv til American Gas Machine Co., 977 North 64th Street, Detroit, Mich.

VI HAR BESLUTTET: at udbyde til Salg paa lette Vilkaar, 2280 Acres af udvalgt Farmland, beliggende i Marshall og Pennington Countier. Dette Land var købt af mig personlig, efter en meget indgaaende Undersøgelse af Jordbundskaaliteten, Jordunderlaget, Vandtilføje og Belligenhed. I Arealer er der 2 „improved“ Kuart Sectioner, som hver tilbydes til \$40. pr. Acre og 1 meget „improved“ 240 Acres Farm tilbydes til \$52. pr. Acre. Flere Kuart Sectioner til \$25. pr. Acre, og 3 Kuart Sectioner beliggende ved elektrisk Linie til \$33. pr. Acre. Ogsaa 2 gode Kuart Sectioner, der er 9 Mil fra Market, som tilbydes til \$12.50 pr. Acre. Meget lette Vilkaar gives med lille Udbetaling og 6 pCt. Rente. Skriv efter nærmere Oplysninger til JOHN BRATRUD, Thief Rivers Falls, Minn.

KØB DEM EN FARM NÆR FERGUS FALLS, MINN. Vor udmærkede og vel opdyrkede Farm, 8 Mil fra Fergus Falls, Minn., og 6 Mil fra en mindre By, er til Salgs uhyre billigt. Farmen er paa 200 Acres — er vel bebygget med godt Beboelseshus, Barn; Hoghouse, Chieken coop, Granery, udmærket Brønd og Vindmølle. Denne dejlige Farm er nu til Salgs for den uhyre billige Pris af \$65.00 pr. Acre. Kun \$4000.00 kontant. Resten paa længere Tids Afbetaling om ønskes — skriv med det samme til Ejerne. STONDALL TOFTOY COMPANY, Madison, Wis.

Dana College og Trinitatis Seminarium, Blair, Nebraska. Skoleaaret 1917—18 begyndte den 2. Oktober. Skriv efter Katalog og nærmere Oplysninger. L. A. LAURSEN, Bestyrer.

Tre nye Böger til forholdsvis lave Priser. Den gamle Pagts Historie, af P. C. Davidsen, 1. og 2. Del indb. tilsammen 60 Ungdom i Bibelen, af Anders Christensen, 1. og 2. Del indb. tilsammen 60 Præst og Menighed, af G. Koch, — Ordinær Bogladepris \$1.40 hæftet — nu indbundet 1.50 Alle disse Böger er indbundet i vore egne elegante og solide Helshirtsbind med Guldtryk. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.

Missionslæsning. To udmærkede Böger til nedfat Pris. Tungt ruger Mulm. Virefællighedsbilleder fra Indien. Af Amy Wilson-Carmichael. Forord af Missionær Wittmann. 317 Sider. Originalpris \$1.60. Nu \$1.20. Morgensstjerner. Følgebog til ovenstaaende. Samme Forfatter. Forord af Agathe Berg. 326 Sider. For \$1.60. Nu \$1.20. Begge Böger er forsynet med mange Selskabsillustrationer. N. V. — Naar begge Böger bestilles samtidigt, faas de — faalænge nærværende Forsyning varer — for \$2.25. Disse Böger er indbundne i solidt Stjirtingsbind. Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebr.

For Liberty and Right. THE SONG OF THE U. S. ARMY. By Carl Neumann. Ovenstaaende betegner intet mere eller mindre end en aldeles glimrende Oversættelse af den bekendte danske Krigsang „Den Gang jeg drog af Sted“ læmpet efter amerikanske Forhold. Tæt henimod 20,000 Eksemplarer af Sangen er allerede solgt, og den vil utvivlsomt blive solgt i Hundretusindvis. For alle Danske i Amerika maa den have ganske særegen Interesse. Pris — med Musik — 10 Cts. per Eks. Partipris opgives paa Forlangende. DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE, Blair, Nebr.